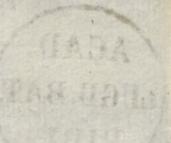

5
288.

Viro summo
Nicolas Hervisio D.F.
Constantinus Huygens
S.

Non est hoc per pan nefum, mi Amico; quod me quasi carmine
tuorum ciceronem aduocas, qui item è te open solo postulare.
nimis in malo impar surnus, quam ut Eoc incicem agamus
quod Multi solent. quando tamen me loqui iubet, Eoc maxima
consilio, nisi fallor, quo per hac tempora moneris, & moneris
ne quia Capite, ut apud Placentum est, aut cubita offendas ad
gine, probo Eoc in primis, quod in allocacione publica ad
Principem, nupti tam acerbum Patrie hostem, quam amorem
nullum sernas expiri, causa agis ac circumspetis. Illud
proinde, quod Eo inter pulchra palerimam et, Fortunae
constantis amori ex uro agro admisidim, ita de priore, quod
sequitur, pag. tertio disticho libitanura arbitris: ne minus
de illa. Mito lucis Regum: que tu vide an populans nostros,
quin ex ipsi Proceris facile digesti sim. De ceteris,
toto hoc in Poenatio totum Heinium agnosc, ac ter in
regendis; qualiter te ubiq probes. Non dissimulo tamen
paucò te sic intortiorum & minus quam in Dylgia solis
perspicuum apposito: quod consulto an affectaueris, ambigimus
ex ex Quellen, satis ille acit omnis litterature ceteros,
ne tamen, ut nosti, perspicuus admirator. Itij ex inveniulis
non nullis oblatius; certi securum omnium non videmus aspergi.
Auras sua pauca brevi stigmate signare ad oras paginarum.
Vide quid sit, crux agitata; & ignorce tam remaneo

candori. De Pernate quo vitam meam complexus sum;
in videlicet in modis eis regadis perducam. Capit, et
e caudem opusculi mitto; quod cum iam excorriat ad
propositum. Vixas, nondum salis absoluissim. Viditor;
interea ita quotidiis aliud agere occursum que oratione nolim.
Vidit et hoc ungas quantillas Leo sim. Aulex temta hoc
fatinus est quod patravi, si quidem vero de Virgilio Plinius
scripsit, praeclandestinum Portam Hororum locis fugitus,
natura Comilitato Territorum. quidquid de hoc meo est, nonum
presentiar in annum, si te auctor superstesest: nunc eareb-
eris ut prius queris o' viuis abeam, tibi castigandum
exhibetur. et inuenies, ne dubita, ubi ueliscaris impudentiam
quod ubi huius insulto. De prandio, quo me Emanuelis
decepisti, quanto te secessas ab eo. Ad te ibam, et liberos tuos: d. saltem
irradiando non regis quam te ipsius cogitaveram, nisi quod in curio
est ad p. staculum t. domus tua apiculae evocare, quod cura p. illos
tuos non confirmatos pedes interrupitrum vidi, malum mollescas
et inusturas quam te momentis te carent. Valeamus rostrum
et me ame. Hugo v. d.c. 1010CLXXIX.

Santopere capior illo. Festino constantis amor. Rigit
ut, si mihi arbitris sis, ab hoc ipso dilecto exordier,
omissi duobus primis, quibus subita parvitas, in ipso limine
nisi quid determinari accidit. quid mihi tamen ab illo ordinari?
Præfigram eubus jaborque nunc ieso

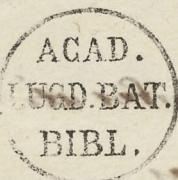
Ad monachorum nostrum quatuor profectores et, ligatus
alii, ignites absens; neq; nisi Hispanias et. tentaueris licet
tibi possem non inuidem.

CONSTANTINI HUGENII

DE VITA PROPRIA

Sermonum instribitos

Libri duo.

Quod fuisse Terra ponda, quem Viudo, quam non
 Viudo lignus eram, Virtu memorare Latino
 Fuit animus, longumq; m. tris incladit; Vita
 Curriculum; Horā de non Horas Post.
 Barberas illi mīdi sermo est, ego barberas illi;
 Et possem me Belgā mīsi exponere Belgis
 Atpū, et quālī non inflicter aīam.
 Officiate mea et lingua popularibus orbīm,
 Si quoz non grandes p̄tij committere Ecclīsī
 Historiam, Detrauiq; loqui vīnaculus Autor;
 Sed P̄ber et Vitam et Vīos expādīm ordēn
 Carnicē; si labor, quam quis fortiss. negabat,
 Ipsi sibi vīnam dabit Octogēsimus uno
 Auctor aliq; uno, qui mox efflux. rīs, annus.

L'ist procul Pini non nunc mihi Nutriva, Apollo
Dilix, rilicet Fodio, et inesta Saballi
Ungula: nil mili cum lervis: milisibus ut
Auspicio operis moris metuor atque,
Ei, quem soristerio, Vito prope amines, et nos
Scria, mendacij procul, si gae clara, feco.
Quod dico, trinum Xemir, tibi sufficiens soli,
Te prior, sane ipsam quem me dictare clam
Pessas et, Eoc utrum colamus petimus nibus.

Conclusio operis.

Tandem, obara Trias Fratrum n non sicut illis
doubtisti, dicto Gine, quarto, Philippo,
quo mestes caro, successor digne Philippo,
Si bene sic vici, docet vos vivere; si sic
Non bene, non docet: erroris exempla raro sunt

ut scopuli ritanda: boni si fortis quid actionem sit,
ultimai; non ultimai si à transito retro
divis in levem libitatem videtur.

Nil datur sic Vulgo, nil, cui tota terra, Fama,
quæstuum loci opere est, solis dico, d. dico, solis,
P. i., quæ de nobis nascuntur Marsala, Proli.

Post mei mentes loci sicut pignora, post quærum
non ero, si nihil occurrit quo foras paternum
Omnibus agnoscar melius virtutes amorem.

CONSTANTIR.

Octobri 17, MDCCLXIX.

remonstrantie van de Staten van Holland
over de voorstellingen van de Staten van
Utrecht en de Staten van Holland
van den 25. Febr. 1787. te Haarlem.
die voor de Staten van Utrecht
deel heeft gehad in de voorstelling
van den 25. Febr. 1787. te Haarlem.
Die voorstellingen van de Staten van Utrecht
waren volledig en volkomen
tegen de voorstellingen van de Staten van Holland
te Haarlem. die voorstellingen van de Staten van Holland
waren volledig en volkomen
tegen de voorstellingen van de Staten van Utrecht
te Haarlem.